

גיליון מס' 259

יבוע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת כי תשא

מאמר השבוע
חאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

זה לא השוטר זה ה'

לא השוטר, זה בורא עולם!
"וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל לִבְּךָ כִּי ה' הוּא הַאֱלֹקִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד" (דְּבָרִים ד, לט) - אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַעַת, שֵׁישׁ בּוֹרֵא לְעוֹלָם, וְהַתּוֹרָה שְׁלֹו שְׁאֲנַחְנוּ עִם יִשְׂרָאֵל קִבְּלָנוּ אוֹתָהּ בְּמַעֲמַד הַר סִינַי - לֹא כְּעַד אַחַד, לֹא בְּשָׁנִים וְלֹא בְּשְׁלוֹשָׁה - בְּשְׁלוֹשָׁה מִלִּיּוֹן אֲנָשִׁים עוֹמְדִים בְּתַחֲתִית הַהָר, עִם מִשָּׁה רַבְּנוּ שִׁיּוֹרֵד מֵהַר סִינַי עִם שְׁנֵי לוחות הַבְּרִית שֶׁקִּבַּל מֵהַקֹּב"ה בְּכַבוֹדוֹ וּבְעִצְמוֹ!

-כְּעַת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַקֵּחַ לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּרִיצָה!

זֶהוּ הַשְּׁלֵב שֶׁהִיָּה לִי בַּחַיִּים - בֵּין יִגְאֵל כַּהֵן שְׁנֹסָה לְבָרַח מִכָּל דָּבָר, לְבִין יִגְאֵל כַּהֵן שֶׁרָץ כָּל הַזְּמַן. הַבְּדֵל אַחַד. כְּשֶׁלֹא יִדְעַתִּי בְּמֵאָה אַחֲזוּ שֵׁישׁ בּוֹרֵא לְעוֹלָם - בְּרַחֲתִי, אֲבָל כִּרְגַע שִׁיִּדְעֵ-תִי בְּמֵאָה אַחֲזוּ בְּלִי סְפִקוֹת שֵׁישׁ בּוֹרֵא לְעוֹלָם בְּרַחֲתִי, אֲבָל לְבוֹרֵא עוֹלָם.

אֵין לֵאמֹר לְבָרַח מִפְּנֵי הַבוֹרֵא הַכֵּל יְכוּל! בְּכָל מְקוֹם הוּא נִמְצָא שָׁם! אֵיךְ תִּבְרַח מִפְּנֵי בּוֹרֵא עוֹלָם שֶׁבָּרַח אוֹתְךָ וּמַחֲזִיה אוֹתְךָ בְּכָל רְגַע וְרַגְעָה???

הַבוֹטָח בַּה', גַּם כַּאֲשֶׁר יַחִיל וַיַּחֲרַד מֵאִימַת ה', יַחִישׁ פְּעָמָיו לַחֲסוֹת בְּצִלוֹ, שְׁיַחוּס וַיִּגַּן עָלָיו, מֵאַחַר שִׁיּוֹדֵעַ הוּא שְׁאֵין לוֹ מִפְּלֵט אַחַר. וּכְמֵאֲמֹר רַבִּי שְׁלֵמָה אֶבְרָהָם גְּבִירוֹל בְּפִיט 'כְּתָר מְלָכוֹת': 'אֶבְרָחָם מִמֶּךָ - אֵלֶיךָ. וְאַתְּפֹסֶה מִחֲמַתְךָ - בְּצִלְךָ'. (וּכ"כ רַבִּי דוֹד בֵּן זְמֵרָא, הַרְדֵּב"ז, בְּסִפְרֵי אוֹר קַדְמוֹן דְּרַב ע"ב) - כְּתִינוּק שֶׁהַכְּתָה אוֹתוֹ אֲמֹר, וְהוּא נִמְלֵט אֶל חִיקָה כְּדִי שֶׁתִּנְחַמְנוּ וּתְרַחֲמֵנוּ, שֶׁהִרִי אֵין לוֹ מְקוֹם אַחַר לְבָרַח. 'כְּגִמְלַ עָלַי אֲמֹר - כְּגִמְלַ עָלַי נִפְשִׁי' (תְּהִלִּים קלא, ב).

הַחֲלֻטִּיתִי שְׁאֵנִי הוֹלֵךְ אַחֲרֵי בּוֹרֵא עוֹלָם - כִּי זוֹ הַאֲמַת!!!

אוֹמְרִים חַז"ל (נִדְּהָ ל:):
"דְּרַשׁ רַבִּי שְׁמַלְאִי: לְמָה הַנִּלְד דּוֹמָה בְּמַעֲי אֲמֹר?... וְנָר דְּלוֹק לוֹ עַל רַאשׁוֹ, וְצוֹפָה וּמַבִּיט מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ... וְאֵין לָךְ יָמִים שְׁאֲדָם שְׂרוּי בְּטוֹבָה יוֹתֵר מֵאוֹתָן הַיָּמִים... וּמִלְמַדִּין אוֹתוֹ כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה... וְכִינֵן שְׁבָא לְאֹרִי הָעוֹלָם - בָּא מִלְאָךְ וְסוּטְרוֹ עַל פִּיו וּמִשְׁכַּחוּ כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה".

שׂוֹאֲלִים: כִּינֵן שְׁבִסוּף בָּא מִלְאָךְ וְסוּטְרוֹ וּמִשְׁכַּח, חו, אִם כֵּן לֹאִיזָה עֵינֵינוּ מְלַמְדִים אוֹתוֹ מִתַּחֲלָה? מְבָאֵר הָאֱלֹשִׁיךְ הַקְּדוֹשׁ (תְּהִלִּים קלט, יג): שְׁעֵינֵנוּ הַלְמוּד לֹא הִיָּה לְחַנּוּם, כִּי הִגַּם שְׁמַהֲגוּף נִשְׁכַּח הַלְמוּד, מִכָּל מְקוֹם מֵהַנִּפְשׁ לֹא נִשְׁכַּח כְּלוּם, נִשְׁאֵר לְנִפְשׁ רִשָּׁם מֵאוֹתוֹ הַלְמוּד, אֲשֶׁר עַל יְדֵי אוֹתוֹ רִשָּׁם יְכוּל הָאָדָם לְהַשִּׁיג אַחַר כֵּן כְּשֶׁלּוֹמֵד בִּיגִיעָה, וּבְלִי אוֹתוֹ רִשָּׁם לֹא הִיָּה הָאָדָם יְכוּל לְהַשִּׁיג כְּלָל בְּתוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

דַּע לָךְ, יְהוּדֵי יִקָּר, בְּתוֹכְךָ יֵשׁ נִשְׁמָה יִקָּרָה וְנִפְלְאָה שִׁיּוֹדֵעַת אֶת הָאֲמַת הַמְּחֻלָּטָה, כָּל מָה שְׁצָרִיךְ, זֶה לְהַזְכִּיר לָהּ.

וְכֵן גַּם בְּעֵינֵינוּ הָאֲמוּנָה שְׁמִקְבְּלִים אֲנוּ מֵאַבּוֹתֵינוּ, נוֹ, כּוֹתֵב הַרְמַב"ן (דְּבָרִים ד, ט):
"שְׁלֹא יִסְתַּפְּקוּ הַבְּנִיִם כְּלָל בְּעַדּוֹת הָאֲבוֹת, אֲלֹא הֵם יִאֲמִינוּ בְּמַעֲמַד הַר סִינַי, וַיִּדְעוּ בְּנִדְּאֵי כָּלֹא סָפַק שְׂרַאֲיֵנוּ כְּלָנוּ בְּעֵינֵינוּ אֶת הַתְּגָלוֹת ה', וְכֵאלוֹ רִאוּהוּ כָּל הַדּוֹרוֹת".

שְׁבָאֲמַת כְּלָנוּ שְׂרַשׁ נִשְׁמַתְנוּ וְגוֹפְנוּ הִיוּ שָׁם מִמֶּשׁ, אֲלֹא שְׁבִירִידַת הַנִּשְׁמָה לְגוֹף נִשְׁכַּח הַעֵינֵנוּ וְנִשְׁאֵר רַק רִשָּׁם, וְעַל יְדֵי אוֹתוֹ רִשָּׁם אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בַּה' כְּשֶׁאֲנַחְנוּ שׂוֹמְעִים מֵאַבּוֹתֵינוּ, אֲנַחְנוּ מַעֲלִים אֶת הָאֲמוּנָה בְּחֻזְרָה כְּדִי לְדַעַת שֵׁישׁ בּוֹרֵא לְעוֹלָם.

יש בורא לעולם

כְּשֶׁאֲשַׁתְךָ מִדְּבַרְתָּ אֵלֶיךָ - יֵשׁ בּוֹרֵא לְעוֹלָם, זֶה לֹא הִיא, זֶה בּוֹרֵא עוֹלָם!

כְּשֶׁשׂוֹטֵר תּוֹפֵס אוֹתְךָ - יֵשׁ בּוֹרֵא לְעוֹלָם, זֶה

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה/רפואה/הצלחה בטל: 03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יבוע אומר

רוצים לתת קמחא דפסחא בהידור?

פרטים בגב העלון...

זמני כניסה ויציאת השבת הזמנים לפי לוח 'אור החיים'				
יום-י	ת"א	חיפה	ב"ש	כניסה:
17:25	17:22	17:23	17:24	17:24
18:17	18:14	18:15	18:16	18:16
18:58	18:54	18:55	18:57	18:57

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 17:05

הנהגות מרן
רבינו הרב עובדיה יוסף זאק"ל

טוב לי...

זכה רבינו גם לכל הברכות הכתובות בתורה, לעושר, מלכות, ממשלה, וכל טוב. אבל עדיין כל זה לא היה מעניין את רבינו, אלא היה חש בכל רגע ורגע "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף".

שמעתי שהיו עשירים גדולים באים ומטילים לידי רבינו כיס מלא זהובים, מעטפה מלאה דולרים, אך רבינו אלא היה פותח את המעטפה, ואפילו לא היה מתעניין לדעת כמה כסף היה במעטפה, אלא נוטלה מידי העשיר ומביאה על אתר לידי בניו הגאונים בשביל החזקת בתי מדרשם ושיבו תיהם. רבינו, לא הביט בכסף ובזהב להתענג מעט מאהבת אותם עשירים שהזילו לידי הון רב, לא מישש רבינו מעט את הדולרים לחוש ולדעת מה הוא הולך למסור בידי אחרים, לא ולא, אלא קיבל מסר והלך!

לאחר פטירתו, נכנסו אברכים רבים להוציא את הכתבים הרבים שהניח בתוך הספרים. ומה נדהמו לגלות בפנים, צ'קים בעלי ערך רב שעבר זמנם... שרבינו הגדול זצוקל"ה השתמש בהם לסימניות... "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף"!!! (הרה"ג ר' יוסף סימן טוב בספרו שלהבת יוסף חי)

שאלות ותשובות
מאת סוהנו הרה"ג יצחק הכהן שליס"א

שאלה: אנחנו לפעמים עושות הפרשת חלה כמה נשים יחד, כאשר כל אחת לוקחת לביתה חלק מן הבצק וכדי לאפות אותו בבית. האם הדבר מותר? **תשובה:** צריך שלפחות אישה אחת תיקח לביתה שיעור של הפרשת חלה מן הבצק, ואם כל אחת לוקחת חתיכה קטנה הרי שלא מברכים על הפרשה זאת (מרו"ן יו"ד סי' שכו ס"ב ובפנת"ש שם סק"א)

שאלה: שלום כבוד הרב! לפעמים אני לא מספיק להתפלל במניין, ורציתי לדעת אם יש עניין להתפלל יחיד בבית הכנסת?

תשובה: גם אדם שמתפלל ביחיד יש מעלה שיתפלל בבית הכנסת, וכמו שכתב מרן (או"ח סי' צ' סעיף ט) וז"ל: "וכן אם נאנס ולא התפלל בשעה שהתפללן הציבור והוא מתפלל ביחיד, אעפ"כ יתפלל בבית הכנסת" עכ"ל, ומכיון שבבית הכנסת יש קדושה והתפילה בו מתקבלת יותר (משנ"ב שם).

שאלה: האם כל העניין של 'הגעלת כלים' זה לכתחילה, או שמא צריך לקנות כלים חדשים לפסח?

תשובה: אם הכלים נקיים הגעלתם היא לכתחילה, וכמו שמבואר בגמרא פסחים דף ל': שהגעלת כלים מקבילה במהותה לעשיית הכלי מחדש. ואמנם נכון שכיום יש הרבה שמחמירים שיהיו להם כלים חדשים לפסח, אך מכל מקום גם הם אם יצטרכו להגעיל כלים לפסח הרי שהדבר מותר לכתחילה.

מעבר לסגולה
מאת הרב אליהו עמר שליס"א

בין לוחות ראשונים לשניים

מוסיף הזרע שמשוין, שלכאורה יש להבין, כי כידוע שכתוצאה משבירת הלוחות נגזר על בני ישראל ללמוד תורה מתוך עוני, ואם כן הרי משה רבינו שבר את הלוחות ולא ייתכן שיתעשר מפסולת הלוחות בזכות 'לימוד התורה'. אלא ודאי זכה לכך מסיבה אחרת, והיא משום 'שעסק בצורכי ציבור באמונה' (ילקוט שמעוני ישעיהו רמז תמה). ומסר נוסף ראינו בפרשה זו: לכאורה אולי היה מקום לחשוב שהקב"ה הקפיד על משה רבינו מדוע שבר את הלוחות הראשונים, אך כעת שמשה העשיר מפסולת הלוחות השניות ראו הכל שמעשהו של משה רבינו הייתה כוונתו לשם שמים והראיה שזכה על ידי הלוחות לעשירות, ואם היה חטא בשבירת הלוחות הראשונים הרי לא היה מקבל 'פרס' של עשירות על הלוחות השניים.

מדוע שבר משה רבינו את הלוחות

מבאר המדרש (שמות רבה מו, א) על הא דכתיב "תורה ציווה לנו משה מורשה קהלת יעקב" - אל תקרי 'מורשה' אלא מאורסה, שהתורה נחשבת כעין ארוסתנו. וכשראה משה רבינו שחטאו שבר את הלוחות, כי מטרתו של משה רבינו בשבירת הלוחות מובנת על-פי משל לשר שנטל אשה וכתב לה כתובה ונתנה ביד השושבין, ולאחר ימים יצא עליה שם רע. מה עשה השושבין, קרע את הכתובה ואמר מוטב שתהא נידונית כפנויה ולא כאשת איש, וכך אמר משה רבינו: אם אין אני משבר את הלוחות אין לישראל

עמידה שנאמר (שמות כב, יט) "זובח לאלוהים יחרם". מה עשה, עמד ושברם, אמר לו לקב"ה עדיין לא היו יודעין מה כתוב בהם.

ובמדרש ממשין לתאר את אשר התרחש לאחר שבירת הלוחות, שמשה רבינו חשש מי יסגור עליו בשמיים על ששבר את הלוחות, וז"ל המדרש: "אמר משה, לישראל היה מי שיבקש עליהם רחמים, אני מי יבקש עלי. התחיל מצטער על ששבר את הלוחות, אמר לו הקדוש ברוך הוא אל תצטער, בלוחות הראשונות לא היו אלא עשרת הדברות לבד, ובלוחות השניים אני נותן לך שיהא בהם הלכות מדרש ואגדות. ולא עוד אלא שאתה מבושר שמחלתי לך על חטייה שלך (פירוש, החטא שלך)".

ועתה, בכך שהעשיר משה רבינו מפסולת הלוחות השניות הוברר הדבר ששבירת הלוחות הראשונות הייתה לתועלת ולא היה על משה רבינו שום קפידה מן השמים.

הודעה חשובה לאוהבי תורת ה'זרע שמשוין'

כל מי שמעוניין לרכוש מארז של חמישה סטים (עשרה ספרים) מהספר 'מעבר לסגולה' המבאר את ה'זרע שמשוין', ולהפיצם בבתי הכנסת בסביבת מגוריו, יפנה להדברות 1250-222-073 וזכות הצדיק תעמוד לכם ותברכו מן השמים.

פסולת הלוחות

מצאנו בגמרא (נדרים לח ע"א) שפיסול הלוחות היה מקור עושרו של משה רבינו משום שהחומר מהם נעשו הלוחות היה יקר ביותר והפסולת של הפיסול נתנה במתנה למשה רבינו. ומובא בירושלמי (שקלים פ"ה ה"ב), 'אמר ר' חנין, מחצב של אבנים טובות ומרגליות ברא לו הקדוש ברוך הוא מתוך אהלו, וממנו העשיר משה'.

העוסקים בצורכי ציבור

שואל 'הזרע שמשוין', מדוע בחר הקב"ה להעשיר את משה רבינו דווקא מהפסולת שנשתיירה משברי הלוחות ולא בדרך אחרת? ומבאר, מהי מעלת העוסקים בצורכי ציבור באמונה, שראה הקב"ה שמשה רבינו עסוק כל הזמן רק בדאגה לבני ישראל, אמר הקב"ה מתי תיעשה פרנסתו של משה רבינו? לכן אמר לו שפסולת הלוחות תהיה שלו, וכולם יידעו שקיבל את עושר זה רק בגלל שעסק בצורכי ציבור באמונה.

והסיבה שקיבל את עושרו בדרך זו, כי אם היה מקבל את עושרו בדרך אחרת היו אומרים שהעושר לו זכה משה רבינו הוא משום 'התורה שלמד' כמו שכתוב "אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד" (משלי ג, טז), אך כעת שנתעשר בדרך זו לא היה מקום לטעויות וידעו כולם שנתעשר רק משום שעסק בצורכי ציבור באמונה.

החזון איש מחליט!

הנצי"ב מוולוז'ין מבאר שמשה רבינו קודם שעלה לשמים השאיר צוואה לעם ישראל מה קורה אם הוא לא מגיע, אני משאיר את אהרון וחור, אני משאיר ממלא מקום. אתם אל תעשו שום דבר, מבלי להתייעץ איתם. אך עם ישראל לא קיים את צוואת משה רבינו, ללכת לאהרון וחור ולשאול אותם מה לעשות, אלא חור שניסה למנוע מהם לעשות את העגל, שחטו אותו, ובאו לאהרון ואמרו לו "אם אתה עושה את העגל טוב, ואם לא, נעשה לך מה שעשינו לחור".

וכך אומרת הגמרא (מסכת סנהדרין דף ז א) וירא אהרן ויבן מזבח לפניו, מה ראה? ראה חור שזבח לפניו, אמר: אי לא שמענא להו - השתא עבדו לי כדעבדו בחור, מוטב דליעבדו לעגל, אפשר הואי להו תקנתא בתשובה.

אם כך, מלמדים אותנו רבותינו, שאותם אנשים, אנשי 'הערב רב' הורגים את חור ובאים לאהרון ואומרים לו - אדוני, אתה רואה אותו על הרצפה?! עוד מעט גם אתה אותו דבר, אם אתה לא עושה את העגל כמו שאנחנו רוצים, גם אותך נהרוג.

אם ככה, אומר הנצי"ב - לא היתה התביעה כנגד עשיית העגל, על זה הם היו שוגגים, עשו זאת כתוצאה מבהלה ופחד. על דבר אחד הם היו מזידיים, ועל זה הם נתבעו, הביאו את אהרון למצב שהוא ישמע להם, ולא שהם ישמעו לו.

לכן נאמר וַיֵּרָא מֶשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָּרַע הוּא כִּי פָּרַע אֶהְרֹן לְשִׂמְצָה בְּקִמְיָהֶם, היינו שראה כאן משה רבינו שתי רעות. אחד, כל אחד עושה מה שהוא רוצה פרוצה הוא. שנים, כי פרעה אהרון, היינו שקמו על גדולי הדור, והכריחו את אהרון להיות נכנע להם. מעשה שסיפר הגה"צ ר' יעקב גלינסקי זצ"ל והגדת (מגילת אסתר עמ' 354) היה זה בשנת תש"ט עולים חדשים היו, וענים מרודים. בנו של הר"ר בנימין גרודקה נחלה במחלת מים קשה, ואשפז בבית חולים אסותא, למרות הטיפול הלך מצבו והחמיר. והרופאים רמזו להתכונן לגרוע מכל.

אמרו לו רבי יעקב, שיכנס לחזון איש שיברך ויתפלל. נכנס אבי הבן לחזון איש לקבל ברכה. אמר לו החזון שילך לפרופסור וינברג מאסותא. אמר אבי הבן שהבן מאושפז באסותא. אמר לו החזון איש שבכל אופן ילך אליו באופן פרטי למרפאתו שבל אביב.

אבי הבן הגיע למרפאה, אך לא באים לפרופסור בידיים ריקות, לצורך כך לווה כסף ונסע לתל אביב. הגיע למרפאה והיא מלאה באנשים הממתינים לתורם.

המזכירה במקום שאלה לבואו, אמר באתי אל הפרופסור. אמרה המזכירה שלא באים אל הפרופסור בלי לקבוע תור. אתה רואה את כל האנשים האלו? תורם נקבע לפני כמה שבועות, אם אתה רוצה לקבוע תור הבה נראה.

אמר אבי הבן אל תתאמצי, חבל על הזמן אני פה ואני נכנס!

אך המזכירה אמרה אינך נכנס. והוא בשלו אני נכנס. הריב הקולני הזעיק את הפרופסור מהחדר. מה קורה כן? אמר אבי הבן שבנו נמצא בבית חולים במצב גסיסה, והחזון איש אמר לי לבוא לכאן, איני זז מכאן עד שאנס.

איפה הילד שאל הפרופסור. ענה הוא בבית חולים אסותא. נשמעו גחוכים מהממתינים בתור. מה יועיל אם הוא יכנס הרי הילד אינו נמצא כאן. כעבור כמה דקות יצא הפרופסור מחדרו: אתה יכול לשוב לביתך, זה בסדר.

קם והלך לבית חולים, אשתו שהתה ליד מיטת הבן, וספרה שהמצב הורע, וכבר פרפר בין חיים למוות. לפתע החלו רופאים לבוא, ולטפל בו במסירות עד שמצבו השתפר. כונו את השעה והבינו שפרופסור זה נכנס לחדרו, טילפן למחלקה גער ודרבן, העמידי את כל הצוות הרפואי על רגליו. ואכן תוך זמן קצר הבריא ילד זה.

וממשיך לספר הגר"י גלינסקי לאחר כמה ימים חלה גם בנו, וכבר ידע מה לעשות לפנות לפרופסור וינברג מאסותא. אך לא עושים כולם בלי להתייעץ עם רב, לכן נכנס לחזון איש לשואלו.

אמר לו החזון איש אתה תפנה לפרופסור דווייטש מגבעת רוקח. אמר לרב הרי לפני כמה זמן שלח הרב את הר"ר בנימין גרודקא לפרופסור וינברג. ענה החזון איש: בשבילו וינברג, בשבילך דווייטש.

יצא הגר"י גלינסקי לביתו של פרופסור דווייטש, בדרך התברר לו שפרופסור זה קשיש שיצא לגמלאות, ומתגורר לבדו בוילה מבודדת בגבעת רוקח.

פנה הגר"י גלינסקי לגבעת רוקח והכלבים קידמו פניו בנביחות. הפרופסור הקשיש יצא להרגיעם, ושאל מה העניין, אמרתי לו שבני חולה, והחזון איש שלחני אליך להזמין לביקור בית.

אמר הפרופסור אין צורך בביקור בית, המחלה ידועה והתרופות ידועות, יש לי אותן בבית. והואיל והחזון איש שלח אותך, אתן לך את התרופות בחינם. מיהר הגר"י גלינסקי לתת לילד את התרופות. וברוך השם הילד הבריא.

למדנו כלל באמונת חכמים, שלא לסמוך במאומה על שכלנו, לא לדמות ולא להקיש מעניין לעניין, לשאול על כל דבר, ולעשות כמצווה, שכל מי שנוטל עצה מן הזקנים אינו נכשל (הרה"ג ר' יוסף דוד כהן שליט"א - 052-7644642).

תעודת ביטוח

בכל שיחה שמתנהלת סביב הנושא הקריטי והחשוב של חינוך הילדים, עולות המסקנות הידועות - שהן, קודם כל, שהכול מאת השם. ומה שהוא מחליט זה מה שיהיה ואין לאן לברוח. רק לקבל באהבה ושלמוח על הזכות. גם אם לא מבינים מהי כרגע. וזה הכי נכון, משום שאף אחד עוד לא קיבל תעודת ביטוח עם לידת ילדו. רק בורא עולם הוא המחליט הבלעדי מה תעבור כל נשמה שניתנה כפיקדון בעולם הזה.

שנית, ישנם המדגישים רבות את הדוגמא האישית שכל הורה צריך להנחיל לילדיו, דבר שלא פשוט לעיכול ולמעשה אצל הורים רבים, אבל ידוע כעוזה.

כרגע אנו רוצים לדון בבסיס הנושא הכול כך חשוב וכל כך מטריד הרבה מוחות של הורים יקרים, שכולם רוצים טוב, וכמהים לכך שילדיהם יהיו ילדים טובים, מכבדים ומכובדים, בעלי מידות טובות ומוגז נעים, שילכו בדרך השם ויעשו לו נחת רוח בדרך שלהם, כל ימי חייהם.

גלה לעין כל כי הניסיונות של הדור הולכים וגדלים, מתעצמים ומתרחבים.. לא ניתן לעצור את העולם מלכת ולחזור 50 שנה אחורה. לא יקרה. הטכנולוגיה והרחוב רק מתפתחים ויש להם עוד ועוד הכלים להציע לבחורים ולבחורות שלנו.. השם ירחם.

תשובה פשוטה שמשאירה חותם חזק טמונה בקשר אמיתי וכנה ואוהב של ההורה עם ילדו. קשר אמיתי, פתוח, חם ואוהב - שנבנה מגיל קטן מאוד יכול להציל. לא מגיל 15! קשה מאוד לצפות מנער בן 15 שיהיה פתוח איתך אחרי שכל השנים אחורה בכלל לא לימדת אותו פתיחות מהי.. ולא יצרת איתו שיח פתוח וכנה. חובה עלינו מגיל קטן ממש ליצור פתיחות ואהבה, קשר אמיתי עם כל ילד בפני עצמו.

לילדים ישנם 'דאראים' מיוחדים לאמת! הם יודעים מתי באמת אכפת לך ומתי את רק משחקת אותה.. הם יודעים בדיוק מתי את אוהבת וכנה עם תשומת לב אליהם, ומתי את ממש לא איתם..

אך תמיד הדהדה בי המחשבה - מה זה קשר אמיתי ואוהב? איך עושים את זה?!

והתשובה שקיבלתי לכך היא עצומה - זה בדיוק העניין! לא עושים את זה! אי אפשר לעשות את זה! צריך לחיות את זה!

כשבאמת אכפת לך מהילדים שלך, הם ירגישו את זה לבד. כשאת שם בשבילם תמיד, גם בצרה, גם כשקשה להם והם לא מצליחים כמו שציפית מהם, גם כשלא בא לך כי הם לא במיטבם ולא בדיוק מה שהיית רוצה שהם יהיו או יראו - הם ירגישו אם את באמת שם בשבילם בכל מצב, או שאת יותר מחשבת לשכנים או למשפחה.

זו לא הרגשה שניתן להעביר אותה באופן מעושה ולא אמיתי, זו הרגשה שמועברת בצורה אוטומטית רק כשהיא כנה ואמיתית. ילדים מרגישים את סדר העדיפויות של אמא שלהם, הם יודעים בדיוק האם העבודה שלך במקום הראשון לפנייהם או שהם הכי חשובים לך בעולם. הם יודעים ומרגישים אם בשביל חברות בחוץ את תרוצי מיד לא משנה באיזו שעה או סיטואציה, ובשבילם כמה יהיה לך כוח לעשות...

וגם אם בחוץ את עושה המון מצוות וזיכוי הרבים, חסדים על גבי חסדים - ברגע שזה בא על חשבון משפחתך זה הרבה פחות שווה. המאמץ האמיתי צריך להיות בבית, כשאין טפיחות על השכם או תגמול מיידי והערכה.

ילדים מרגישים את הלב שלך, את התשומת לב שאת מעניקה להם, את האכפתיות שלך ואת שימת הלב האישית לכל אחד ברגע שעובר עליו משהו.. בלי שתתאמצו הם ביום מן הימים יעריכו את זה שאמא הייתה פה בשבילם באש ובמים.

את יכולה להיות אמא עובדת או מתנדבת בחוץ - אבל כשהלב שלך נקי ואמיתי, אוהב בצורה כנה את משפחתך וילדיך, והם מקום ראשון עבורך - זה לא משנה מה תעשי בחוץ, זה לא יגרע מהרגשתם שאת תמיד שם בשבילם. הם ידעו שאמא תמיד אוהבת קודם כל אותם ותעשה הכל בעבורם. מהרגשה כזו נובע קשר שכולל שיחות פתוחות ואוהבות, קשר חם ומחבק, ורק עם קשר כזה, ניתן יהיה גם לזרוק מידי פעם מילים מכוונות שיתקבלו על ליבם. כי הם יודעים שהכול מאהבה ולא מאינטרסים. לרכישת

הצלקת שהביאה ישועה

הנה מזוכר בפרשתנו אחד האסונות הגדולים ביותר בהיסטוריה, והוא 'חטא העגלי' עם ישראל תוך פחות מ- 40 יום הידרדר לדיוטא התחתונה והיא עשיית העגל ולומר 'אלה אלוהיך ישראל' פחד מלחשוב על זה.

והשאלה שזועקת לשמים היא, היתכן?! דור דעה! דור שראה את הקולות והלפידים את מעמד הר סיני עם כל משמעותו וגדולתו וקדושתו, שמעו קול אלוקים מדבר איתם מתוך האש, האם הם יכולים לרדת למצב כזה נחות? היאך???

התשובה נעוצה בכותרת "מי שעולה במעלית יורד במעלית, מי שעולה במדרגות יורד במדרגות". ביאור הדבר הוא עם ישראל תוך 50 יום הגיעו למדרגה הגבוהה שכן אנוש אינו יכול להשיג, ורק קודם לכן היו במ"ט שערי טומאה, אי לכך גם ירידה היא בכזו מהירות.

אבל יהודי שעולה במדרגות, דהיינו מדרגה אחר מדרגה, אמנם לוקח לו זמן לעלות, אבל גם זמן הירידה היא לא בפתאומיות.

השבעו אנו גם קוראים פרשת 'פרה' שלהרבה ראשונים זה חיוב מן התורה, המתבונן בפרשת פרה אדומה מזהה דבר תמוה ולא מובן ועל זה אמר שלמה המלך החכם מכל אדם אמרתי ואחכמה והיא רחוקה ממני.

צריכים לדעת שהתורה זה לא דבר שבשכל אנוש אפשר לתופסו, וכן ההסתכלות על חכמינו שבכל דור ודור.

סיפר הרב יוסף חיים גבאי שליט"א מרבני נתניה.

היה בחור שהיה לו 'צלקת' בפנים וזה היה ממש דוחה, הבחור היה משכמו ומעלה במידות טובות בלימוד התורה ביראת שמים ממש תפארת בחורים והדרם, ובשידוכים תמיד בבירורים מיד היו עונים חיובי, אבל בפגישה הראשונה תמיד ירד, כשהבחורה היתה באה לפגישה היא לא היתה מרוכזת

כלל בגלל הצלקת המחרידה, וכך שידוך אחר שידוך ירד. הבחור היה לו הרבה עגמת נפש מהדבר, חברים טובים ובני משפחה יעצו לו לעשות 'ניתוח פלסטי' ובכך תסתיים מסכת יסוריו, הבחור פנה אל מרן שה"ת רבנו חיים קניבסקי שליט"א ושאל אותו האם לעשות ניתוח פלסטי?

ענה לו הרב: לא! ושאל מה יהיה בשידוכים? ענה לו הרב: בפעם הבא שתבוא לפגישה תספר בפגישה, ממה נהייתה הצלקת, ויהיה לך ברכה והצלחה.

הבחור קיבל את דברי הרב בלא לערער, אחרי תקופה הציעו הצעה מאד טובה מכל הבחינות, ושוב המשפחה היתה בחרדה גדולה לגבי מה שיהיה, הבחור יצא לפגישה, והנה הבחור שם לב שהבחורה כמו כל הבחורות מסתכלת על הצלקת ולא מרוכזת בשיחה, הבחור הרגיש לא נעים, ורצה לספר אבל לא כל כך הצליח, אבל חזקה עליו דבריו של רבי חיים קניבסקי, ואמר לה אני רוצה לספר לך ממה נהייתה הצלקת.

מספר הבחור שלפני כמה שנים הוא הלך לכותל המערבי, ובשער שכם היה ערבי עם סכין ורץ לעבר נערה יהודייה, הבחור מספר שהוא בכוחותיו הדלים לא היסס רץ לעבר הישמעאלי וקפץ עליו והתעמתו ביניהם, הנערה ברחו וניצלה, אבל המחבל הצליח לגרום לו לשריטה נוראה שהיא הצלקת, ולבנתיים הגיעו כוחות ונטרלו את הישמעאלי.

הבחור שם לב שהבחורה רועדת כולה, אמר לה תירגעי הכל בסדר, אני חי, עברו שנים, והבחורה נרגעה ואמרה לו דע לך ש... אני הנערה.

וברוך ה' השידוך קם והתייצב, ונישאו באושר, ואמרה לו שהיא רוצה שישאיר את הצלקת כי זה האות כבוד שלה.

מי ששומע לחכמי ישראל ולא מחשבן זוכה לישועות גדולות.

חייב אדם לתת קטחא דפסחא לפני הפסח

קמחא דפסחא

לעניים בני תורה

כל המעוניין לקיים מצוות "קמחא דפסחא" בהידור
אנו מחלקים חבילות נכבדות הכוללות את צרכי החג.
לנוקקים ולמשפחות מועטות יכולת
מחיר כל חבילה = 300 ש"ח

רח' עזריאל 41 בני ברק
03-8000-770

עולים קומה!

יש אק כבר

חלק בזה?

לתרומות: **03-8000770**

הקמת בניין מוסדות יביע אומר
לזכרו של מרן הרב עובדיה יוסף זיע"א

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים